

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
ОДЕЉЕЊЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Посл. бр. К-По₂ 7/2011

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од 03.02.2012. године

Констатује се да је приступио:

- заменик тужиоца за ратне злочине Душан Кнежевић,
- пуномоћник оштећених адвокат Гордана Андрејевић,
- присутни су и окривљени ██████████ ██████████ ██████████ и ██████████,
- браниоци окривљених адвокати Ђорђевић Мирко, Зоран Брадић и адв. Зоран Звонар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видим да је успостављена и видеоконференцијска веза са Судом Босне и Херцеговине у Сарајеву. Дobar дан, ко нам се јавља?

Стручни сарадник судије Суда БиХ: Мислим да ћемо каснити, с обзиром да је сведок на путу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јако слабо Вас чујемо, значи стручна сарадница судије Зорана Божића, је ли тако? Је ли чујете? Да ли можете да поновите само Ваше име?

Стручни сарадник судије Суда БиХ: Силвана Хацић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете нам рећи молим Вас, да ли је присутан данас позвани сведок Спасојевић Данило?

Стручни сарадник судије Суда БиХ: Још увек није стигао до зграде суда, на путу је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је и код вас невреме?

Стручни сарадник судије Суда БиХ: Јесте, управо из тог разлога и касни, јер се јавио, кренуо је, мислим за десет минута да ће бити у згради, тада ће Вам се јавити и судија Божић ће бити ту. Ја сам дошла само да Вас обавестим да ће мало каснити сведок.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, онда ћемо ми направити паузу у том смислу.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се направи пауза у трајању од 15 минута због кашњења сведока Спасојевић Данила у Суд у Сарајеву са којим је успостављена видеоконференцијска веза.

Настављено у 15,00 часова

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан.
Судија Суда БиХ Зоран Божић: Добар дан.

Успостављена је и даље видеоконференцијска веза са Судом Босне и Херцеговине у Сарајеву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете ми се само представити, ко је ту?

Судија Суда БиХ Зоран Божић: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан.

Судија Суда БиХ Зоран Божић: Ја Вас и чујем и видим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сада и ја Вас чујем и видим, да ли видимо сви на мониторима, је ли тако? Добро. Јесте Ви колега Зоран Божић?

Судија Суда БиХ Зоран Божић: Јесте, јесте и у овом предмету сам, поступама у овом предмету међународне правне помоћи. Сведок Спасојевић Данило је приступио, идентитет је утврђен на основу [REDACTED]

[REDACTED] издата у Министарству унутрашњих послова Републике Српске у Бијелини. Сведок је мало каснио због ево може се рећи елементарне непогоде, сатима у Босни пада снег без престанка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Такође и у Београду.

Судија Суда БиХ Зоран Божић: Ево сведок је ту, можете да га испитате. Ја ћу се још неко време задржати у суду и мислим да неће бити никаквих проблема да моји сарадници одјаве овај видеолнк. Да ли је то у реду?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неће бити никаквих проблема, ја Вам се захваљујем.

Судија Суда БиХ Зоран Божић: У реду, хвала лепо.

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА

ИСПИТИВАЊЕ СВЕДОКА СПАСОЈЕВИЋ ДАНИЛА

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се главни претрес одржи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок Спасојевић Данило, добар дан, господине Спасојевићу.

Сведок ДАНИЛО СПАСОЈЕВИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте позвани у својству сведока, Ви сте као сведок дужни да говорите истину, не смете ништа прећутати, давање лажног исказа представља кривично дело. Ви нисте дужни да одговарате на питања, уколико би одговорима себе или неког Вашег блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичној одговорности. То Вам је јасно, је ли тако?

Сведок ДАНИЛО СПАСОЈЕВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете ми рећи, сада ћу најпре узети Ваше личне податке, али пре тога, Ви по Закону, Ви сте дужни да положите заклетву, тако да ћу Вас замолити да понављате текст заклетве – заклињем се својом чашћу.

Сведок ДАНИЛО СПАСОЈЕВИЋ: Заклињем се својом чашћу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ћу о свему што будем питан, говорити само истину.

Сведок ДАНИЛО СПАСОЈЕВИЋ: О свему што будем питан, говорити само истину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да ништа од онога што ми је познато, нећу прећутати.

Сведок ДАНИЛО СПАСОЈЕВИЋ: И да што ми није познато, нећу прећутати.

ЛИЧНИ ПОДАЦИ СВЕДОКА

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците Ваше пуно име и презиме?

Сведок ДАНИЛО СПАСОЈЕВИЋ: Спасојевић Данило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Име оца?

Сведок ДАНИЛО СПАСОЈЕВИЋ: [REDACTED].

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је Ваше пребивалиште?

Сведок ДАНИЛО СПАСОЈЕВИЋ: [REDACTED].

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: [REDACTED].

Сведок ДАНИЛО СПАСОЈЕВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми место и годину рођења?

Сведок ДАНИЛО СПАСОЈЕВИЋ: [REDACTED].

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте у сродству са овде оптуженима – [REDACTED], [REDACTED] и [REDACTED].

Сведок ДАНИЛО СПАСОЈЕВИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте у завади са неким од њих?

Сведок ДАНИЛО СПАСОЈЕВИЋ: Нисам.

Несродан, није у завади, па изјави:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Спасојевићу, пре него што кренемо са Вашим испитивањем, реците ми, [REDACTED] Вас, јер имамо информацију да јесте [REDACTED], значи само Ви треба да кажете да ли је исто [REDACTED]

Сведок ДАНИЛО СПАСОЈЕВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: [REDACTED]

Сведок ДАНИЛО СПАСОЈЕВИЋ: [REDACTED]

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, значи Ви знате зашто сте позвани, је ли тако?

Сведок ДАНИЛО СПАСОЈЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви треба да нам испричате све што Вам је познато о овом случају, значи да нам кажете, шта се то догодило у Бијељини, значи крените од почетка свега чега се сећате. Значи, нас интересује догађај који се десио 14. јуна 1992. године. Да ли Вам је јасно то?

Сведок ДАНИЛО СПАСОЈЕВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите, ја Вас нећу прекидати, значи све чега се сећате испричајте нам, како и шта је било. Ја само бих Вас усмерила да прво кренете да нам испричате каква је ситуација била у Бијељини обзиром да су били оружани сукоби, ово је јун 1992. године, како је била формирана власт, да ли су били искључиво Срби у Бијељини, испричајте нам мало о ситуацији значи у време тог оружаног сукоба на територији Босне и Херцеговине.

Сведок ДАНИЛО СПАСОЈЕВИЋ: У Бијељини је било тада мирно, завршено је, било је пар дана као рата и у то вријеме, није било оружаних сукоба, живели су Срби и Муслимани који су остали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испричајте шта сте Ви радили у то време, где сте били, да ли сте били војно ангажовани, дакле ја Вам нећу сада постављати питања, Ви сами испричајте све чега се сећате везано за овај догађај.

Сведок ДАНИЛО СПАСОЈЕВИЋ: Те вечери сам радио, нисам био војно ангажован, радио сам као обезбеђење на аутобуској станици. Недалеко од аутобуске станице, једно педесет метара, био је један кафић „Треф“. Пошто у граду није било воде и струје, ја сам отишао да узмем неко пиће да попијем и да се вратим на посао. Када сам ушао унутра у кафић, у том кафићу је радио мој комшија као чонобар, Алексић Илија. Поздравио сам се са њим, а у ћошку са десне стране када уђете у кафић, седела су четири за шанком, обучена у униформе војника. Пети је седео на великој столици

и имао је маскирну исто униформу. Ова су четворица разговарали са тим конобаром. Ја сам узео пиће и причао са конобаром.

У једном тренутку почели су овај да малтретирају, да псују, да пуцају у кафићу. Један од њих, не знам који је, али пуцао је у врата у кафић. И онда нешто су разговарали са конобаром тим мојим комшијом и он је рекао, он зна где је кућа и ја сам питао тог комшију, шта, каква кућа, они су рекли, он је рекао, тог и тог човека, тог Муслимана. И они су онда мени пришли, каже «идеш са нама да нам покажеш кућу». И један од њих је био, носио је чин капетана као официр, представио је се, пришао је мени и рекао ми да излазим, да покажем где је кућа. Ја нисам хтео, он је пушку уперо у мене «излази», почео је провати српску мајку «ми смо дошли из Србије овде да се боримо, а ви ту седите и пијете». Ја сам изашао, изашао је иза мене човек који ме је познавао, мој школски друг и хтео да ме заштити. После тога је тај школски друг, човек га је вратио, бојао се и његов пријатељ да не буде проблема, вратио је се у локал и ја сам сео у кола и отишао са њима према тој кући. Ја сам у том тренутку показао кућу и они су улетели, лупали на врата и један је остао са мном напољу, на степеништу. Када је отворена врата, улетели су унутра, тражили су као оружје. Почели су да вичу, да дрече нешто, да причају и у једном моменту чуо је се као пуцањ, да ли је био пригушивач, не знам тачно јер нисам чуо добро, све док нисам чуо да је човек убијен, све док овај, нисам дошао у станицу полиције.

После тога, они су изашли, извели су двије девојке, жене, извели су напоље. Пошто су они слетели са колима са којим су дошли у један канал, крај канала и нису могли да изађу, тражили су возило да се пребаце за Бијељину, Брчко, па ће као даље. Син од тог човека је, они су тражили заправо ауто од њега, да би их он нашао. Син од тог човека је одвео њих код комшинице, која је била Српкиња. Они су ушли у кућу, остали су пет, можда десет минута, узели су кључеве, истерали су кола и ја сам са њима сео у то возило и сале су те жене. Заправо, овај, прво је један од њих рекао да ја пуцам у, дао је «шкорпион», да ја пуцам у сина. Ја нисам хтео, рекао сам момку «бежи, убиће и тебе». И момак је побегао, ја сам сео са њима у кола. Пошто су они узели моје оружје службено што сам ја имао, ја сам њих молио да они мени врате, јер добићу отказ у фирми ако ми не врате. Када смо дошли до станице, један од њих је рекао «врати човеку оружје, видиш да је то од предузећа му». Ја сам изашао и дошао сам у портирницу, узео телефон и назвао Станицу полиције у Бијељини и објаснио им шта се десило. У међувремену, они су дошли по мене и дао сам изјаву, е то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То би било све?

Сведок ДАНИЛО СПАСОЈЕВИЋ: То је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чега се Ви сећате?

Сведок ДАНИЛО СПАСОЈЕВИЋ: Што ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Ви сте предложени били од заменика тужиоца за ратне злочине да будете саслушани, у оптужници, тако да ћу ја сада дати реч заменику тужиоца да Вам поставља питања.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Реците, да ли сте Ви некада раније били у тој кући код тог Раме Авдића и да ли познајете ту породицу од раније?

Сведок ДАНИЛО СПАСОЈЕВИЋ: Нисам никада био у кући, само сам чуо за њега, јер није, недалеко од моје куће то је, можда је на 500 метара ваздушном линијом.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Реците, да ли се сећате, како су били обучени ти људи, та четворица за које сте рекли да сте их видели у том кафићу, па сте после заједно са њима ишли?

Сведок ДАНИЛО СПАСОЈЕВИЋ: Униформисани.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Комплетно или?

Сведок ДАНИЛО СПАСОЈЕВИЋ: Један, не могу да се сећам, али знам да је један у комплету био, двојица, не знам тачно, не могу се сетити, имали су униформе, један је носио као њихов командант чин капетана, да је официр, тамо је, чуо сам да је причао да је официр, да је ишао на Вуковар, тај вођа њихов.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте Ви некога од њих раније познавали?

Сведок ДАНИЛО СПАСОЈЕВИЋ: Нисам никога познавао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Реците, да ли се сећате, шта су они имали од наоружања и да ли су сви били наоружани?

Сведок ДАНИЛО СПАСОЈЕВИЋ: Имали су пиштоље, да ли сви не знам, имали су «шкорпион», имали су неку бомбу, ону противтенковску ручну бомбу, имали су пушке шта су имали.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Реците ми, да ли се сећате, да ли су они имали нешто карактеристично, браду, бркове, овај, или тако нешто, неки део на себи минђуше, ето да Вас не наводим али хајде, да ли се сећате тако нечега?

Сведок ДАНИЛО СПАСОЈЕВИЋ: Не сећам се тога.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се сећате везано за њихову старосну доб, да ли су сви били приближних година или је био неко видно млађи или старији од осталих?

Сведок ДАНИЛО СПАСОЈЕВИЋ: Ја мислим да су двојица мало млађи били, двојица су височији, човек браду имао, не знам, не могу тачно рећи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нисам Вас најбоље чуо, када сте говорили, рекли сте, колико је њих ушло унутра у ту кућу и да ли сте и Ви позвани?

Сведок ДАНИЛО СПАСОЈЕВИЋ: Нисам ушао, остао сам на степеницама, ја и још један.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А њих тројица су били у кући?

Сведок ДАНИЛО СПАСОЈЕВИЋ: Јесте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А када сте сазнали шта се десило тамо у тој кући? Ви кажете, рекли сте да сте чули пуцањ, да ли је неко рекао шта се десило, да ли је неко повређен, убијен или тако нешто?

Сведок ДАНИЛО СПАСОЈЕВИЋ: Када смо се враћали, они су, овај, један је од њих на тог што је носио чинове, псовао му све «што си пуцао, што си, уби човека, да ли смо ми дошли да пљачкамо», један од њих је рекао то и схватио сам да су пљачкали и да је убијен човек и зато сам ја назвао полицију нашу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А реците ми, јесте Ви водили пре него што ће доћи до тог одласка код куће, код Рама, јесте Ви водили њих код Вас на посао?

Сведок ДАНИЛО СПАСОЈЕВИЋ: Јесте, скренули су то је удаљено једно 50 метара, скренули су на аутобуску станицу да назову као кући. Не знам са ким су разговарали и шта су причали.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ово би било по овом новом Закону, ово је основно испитивање. Сада би требало унакрсно испитивање, изволите браниоци, да ли има неко некакво питање да постави?

Адв.МИРКО ЂОРЂЕВИЋ: Хвала, адвокат Мирко Ђорђевић бранилац првоокривљеног [REDACTED]. Господине Спасојевићу, колико пута сте Ви давали изјаве пред органима у Републици Српској до сада, било то полиција, суд?

Сведок ДАНИЛО СПАСОЈЕВИЋ: Па једно три, четири пута, можда и више, не знам.

Адв.МИРКО ЂОРЂЕВИЋ: Добро, да ли сте у та три, четири пута углавном ово што сте сада нама рекли испричали пред тим надлежним органима?

Сведок ДАНИЛО СПАСОЈЕВИЋ: Јесам.

Адв.МИРКО ЂОРЂЕВИЋ: Како онда објашњавате чињеницу да први пут када сте давали у полицији изјаву нисте помињали Илију конобара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, који је то записник, само реците који је записник.

Адв.МИРКО ЂОРЂЕВИЋ: Записник, ја сам поменуо већ, у полицији 1992. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете тај записник да предпочавате.

Адв.МИРКО ЂОРЂЕВИЋ: Добро, не може. Хајде, нисте помињали сада овог школског друга кога сте поменули.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада реците који записник.

Адв.МИРКО ЂОРЂЕВИЋ: На записнику 2003. године.

Сведок ДАНИЛО СПАСОЈЕВИЋ: Да Вам кажем, мене нико није ништа ни питао, они су направили, само су ми дали да ја потпишем, инспектор тај.

Адв.МИРКО ЂОРЂЕВИЋ: Значи, Ви нисте ништа причали, али потписали сте нешто што је неко већ откуцао тамо?

Сведок ДАНИЛО СПАСОЈЕВИЋ: Јесам, инспектор то зна и долазио је.

Адв.МИРКО ЂОРЂЕВИЋ: 2003. године?

Сведок ДАНИЛО СПАСОЈЕВИЋ: 2002. године, не, не 1992. године то је било.

Адв.МИРКО ЂОРЂЕВИЋ: Не питам Вас за 1992. годину, питам Вас за 2003. годину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас реците где је то дао исказ и у ком својству је дао исказ?

Адв.МИРКО ЂОРЂЕВИЋ: 2003. године је давао исказ у својству окривљеног.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте у својству окривљеног, преформулишите питање, можете да поставите, али не можете му предочавати исказ који је дао у својству окривљеног, он је саслушан као сведок и било је саслушање, односно испитивање као сведока 03.03.2011. године.

Адв.МИРКО ЂОРЂЕВИЋ: Добро, онда ја овог сведока не бих имао шта да питам. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли још неко има? Изволите.

Адв. ЗОРАН ЗВОНАР: Адвокат Зоран Звонар, бранилац окривљеног ██████████. Господине Спасојевићу, рекли сте да када сте дошли у тај кафић «Треф» да сте видели униформисана лица, четири за шанком, један је седео. Питам Вас, да ли су они били под утицајем алкохола, да ли су били пијани по Вашем мишљењу?

Сведок ДАНИЛО СПАСОЈЕВИЋ: Јесу. Јесу били, по мени јесу док су галамили и док је пуцано у локалу.

Адв. ЗОРАН ЗВОНАР: А можете ли мало прецизније објаснити шта је то утицало да Ви закључите да су они били под утицајем алкохола?

Сведок ДАНИЛО СПАСОЈЕВИЋ: Па чим неко провоцира друге и пуца у локалу, тај је пијан.

Адв. ЗОРАН ЗВОНАР: А колико је било пуцњева у локалу док сте Ви били?

Сведок ДАНИЛО СПАСОЈЕВИЋ: Ја мислим један, док сам ја био.

Адв. ЗОРАН ЗВОНАР: Да ли се сећате, ко је то учинио?

Сведок ДАНИЛО СПАСОЈЕВИЋ: Не знам.

Адв. ЗОРАН ЗВОНАР: Да ли Вам значи нешто име ██████████ да ли познајете то лице?

Сведок ДАНИЛО СПАСОЈЕВИЋ: Не познајем.

Адв. ЗОРАН ЗВОНАР: То лице, рекли сте након свега после тог пуцња који се десио у породичној кући Авдић Раме, да је једно лице се бунило због таквог понашања.

Сведок ДАНИЛО СПАСОЈЕВИЋ: Јесте.

Адв. ЗОРАН ЗВОНАР: Па када сте одлазили из те куће, где је то лице село у кола, у тај «Југо»? Да ли се сећате на које место у возилу је то лице село?

Сведок ДАНИЛО СПАСОЈЕВИЋ: Ја не знам тачно, не могу Вам рећи, да ли је напред, назад.

Адв. ЗОРАН ЗВОНАР: А да ли се сећате, где сте Ви сели у то возило?

Сведок ДАНИЛО СПАСОЈЕВИЋ: Ја сам сео напред са сувозачем.

Адв. ЗОРАН ЗВОНАР: На месту сувозача?

Сведок ДАНИЛО СПАСОЈЕВИЋ: Јесте, знам тачно.

Адв. ЗОРАН ЗВОНАР: А да ли су у том «Југу» била и ова женска лица?

Сведок ДАНИЛО СПАСОЈЕВИЋ: Јесу.

Адв. ЗОРАН ЗВОНАР: Колико их је било?

Сведок ДАНИЛО СПАСОЈЕВИЋ: Двије.

Адв. ЗОРАН ЗВОНАР: Јесу ли биле обучене или су биле голе?

Сведок ДАНИЛО СПАСОЈЕВИЋ: Не могу се тачно сетити, ја мислим да су биле голе.

Адв. ЗОРАН ЗВОНАР: Након изласка из куће породице Авдић, да ли су те две жене биле обучене или биле голе, када их Ви први пут примећујете?

Сведок ДАНИЛО СПАСОЈЕВИЋ: Не знам тачно, ја мислим када су изашле да су биле голе или обучене, не сећам се.

Адв. ЗОРАН ЗВОНАР: Да ли су оне вођене до куће ове комшинице што сте рекли?

Сведок ДАНИЛО СПАСОЈЕВИЋ: Јесу.

Адв. ЗОРАН ЗВОНАР: А где сте Ви? Молим?

Сведок ДАНИЛО СПАСОЈЕВИЋ: И тада су убачене у кола.

Адв. ЗОРАН ЗВОНАР: Где су ушле у кола, код чије куће?

Сведок ДАНИЛО СПАСОЈЕВИЋ: Код те комшинице.

Адв. ЗОРАН ЗВОНАР: А где сте Ви били у том моменту?

Сведок ДАНИЛО СПАСОЈЕВИЋ: Био сам напољу, биле су њих двије и један војник и син.

Адв. ЗОРАН ЗВОНАР: Немам више питања, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала. Изволите.

Адв. ЗОРАН БРАДИЋ: Адвокат Зоран Брадић, бранилац окривљеног [REDACTED]. Господине Спасојевићу, рекли сте да су од та четири лица, двојица били млађи, је ли тачно?

Сведок ДАНИЛО СПАСОЈЕВИЋ: Јесте.

Адв. ЗОРАН БРАДИЋ: Рекли сте да је једно од лица било све време са Вама на степеништу?

Сведок ДАНИЛО СПАСОЈЕВИЋ: Јесте, било је једно.

Адв. ЗОРАН БРАДИЋ: Да ли је то неко од та два млађа лица било?

Сведок ДАНИЛО СПАСОЈЕВИЋ: Био је мрак, ја мислим да је млађи био, нећу тачно рећи, али.

Адв. ЗОРАН БРАДИЋ: Да ли је то лице се бунило, то што је остало са Вама испред куће, да ли се оно бунило због понашања тада? Рекли сте да се неко од њих бунио због понашања?

Сведок ДАНИЛО СПАСОЈЕВИЋ: Јесте, бунио се, назад ја како сам седео, један је се бунио одпозади, на задњем седишту.

Адв. ЗОРАН БРАДИЋ: Не, него мислим да ли је то ово лице које је било са Вама испред куће на степеништу?

Сведок ДАНИЛО СПАСОЈЕВИЋ: Па јесте рекао да су пијани и да не треба да улазе тако у кућу.

Адв. ЗОРАН БРАДИЋ: То лице што је било са Вама на степеништу, значи оно се бунило?

Сведок ДАНИЛО СПАСОЈЕВИЋ: Јесте, јесте, не знам које је само.

Адв. ЗОРАН БРАДИЋ: Хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала, да ли оптужени имају питања? Изволите.

Опт. [REDACTED]: Поштована председавајућа, поштовано веће, желим да искористим ову прилику да кажем да Спасојевић Душан није урадио никакво кривично дело и поред тога што је био са нама овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислите на Спасојевић Данила?

Опт. [REDACTED]: Да, Спасојевић Данила, да. Значи није ништа урадио, нити је имао било какав контакт са оштећеним Авдић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте овде сада да постављате питања, значи да ли имате питање неко за сведока?

[REDACTED]: Добро, немам питања, једино сам желео то да кажем да човек није одговоран за ово што му се ставља на терет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли има неко још од оптужених питања?

Добро, господине Спасојевићу, хоћете само молим Вас да нам мало ближе опишете како сте у то време изгледали, односно, тог дана када сте, те ноћи када сте били у овом кафићу, шта сте имали на себи?

Сведок ДАНИЛО СПАСОЈЕВИЋ: Ја шта сам имао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

Сведок ДАНИЛО СПАСОЈЕВИЋ: Ја сам имао на себи плаво одело и плаву кошуљу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то униформа, пошто сте били на обезбеђењу, да ли је то као нека униформа?

Сведок ДАНИЛО СПАСОЈЕВИЋ: Па ја, плава униформа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли тако носе радници обезбеђења?

Сведок ДАНИЛО СПАСОЈЕВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли то може да се каже да је то као цивилна одећа?

Сведок ДАНИЛО СПАСОЈЕВИЋ: Цивил, плаве пантале обичне, да и плава кошуља обична.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте имали нешто на глави?

Сведок ДАНИЛО СПАСОЈЕВИЋ: Нисам имао ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте имали ништа, да ли сте тада те вечери, мислим да сте нешто говорили али само ми још једном поновите, да ли сте те вечери код Вас имали неко оружје?

Сведок ДАНИЛО СПАСОЈЕВИЋ: Јесам, имао сам службени пиштољ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који је то пиштољ?

Сведок ДАНИЛО СПАСОЈЕВИЋ: 7,62.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и рекли сте зашто сте дошли у овај кафић.

Сведок ДАНИЛО СПАСОЈЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само ми реците, да ли сте Ви тада када сте разговарали, када Вам је тај конобар рекао да одведете ове људе код куће породице Авдић, да ли сте Ви тачно знали где су они становали?

Сведок ДАНИЛО СПАСОЈЕВИЋ: Па знао сам отприлике, нисам тачно баш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чини ми се да сте рекли да нисте никада улазили у кућу.

Сведок ДАНИЛО СПАСОЈЕВИЋ: Никада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте?

Сведок ДАНИЛО СПАСОЈЕВИЋ: Никада, ни у кућу ни у двориште, јесам пролазио том улицом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли знате да ли је он имао продавницу?

Сведок ДАНИЛО СПАСОЈЕВИЋ: Знао сам, али није имао пред рат, када се заратило није имао више, затворио човек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питам Вас зато што, овде имамо исказ сведока оштећених који кажу да сте Ви долазили у продавницу?

Сведок ДАНИЛО СПАСОЈЕВИЋ: Нисам, нисам, никада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте, то није тачно?

Сведок ДАНИЛО СПАСОЈЕВИЋ: Никада нисам, ни моји из села никада нису ишли тамо у то, код њих у продавницу, то је забачено и нема потребе да се улази, да се иде у продавницу код њих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете само рећи, кажете једно лице је уперило у Вас пушку, је ли тако и натерало Вас да Ви пођете, практично Вас натерало да пођете и да покажете где је та кућа?

Сведок ДАНИЛО СПАСОЈЕВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хајде опишите нам тог човека.

Сведок ДАНИЛО СПАСОЈЕВИЋ: Па имао је мало браде, имао је униформу, прслук маскирни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта значи мало браде?

Сведок ДАНИЛО СПАСОЈЕВИЋ: Па браде је имао, пуштао можда пет, шест дана, десет дана, колико, није велика брада била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је имао неке чинове?

Сведок ДАНИЛО СПАСОЈЕВИЋ: Јесте, капетан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули како су га ословљавали?

Сведок ДАНИЛО СПАСОЈЕВИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте то чули?

Сведок ДАНИЛО СПАСОЈЕВИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И реците ми, остала лица, да ли је још неко осим Вас био у цивилу или су сви били униформисани?

Сведок ДАНИЛО СПАСОЈЕВИЋ: Осим мене?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да ли је још неко био у цивилу?

Сведок ДАНИЛО СПАСОЈЕВИЋ: Јесте, јесте било у цивилу гостију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био у цивилу?

Сведок ДАНИЛО СПАСОЈЕВИЋ: Па било је, неки професор, био је један школски друг, било их је још, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, нисте ме разумели, значи Ви сте кренули, је ли тако, са овом четворицом, је ли тако?

Сведок ДАНИЛО СПАСОЈЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте кренули према кући Авдића?

Сведок ДАНИЛО СПАСОЈЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте кренули?

Сведок ДАНИЛО СПАСОЈЕВИЋ: Кренули смо са колима, али пре тога смо скренули код мене у фирму да телефонирају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок ДАНИЛО СПАСОЈЕВИЋ: А један је се бунио, повисок, на тог капетана да не иде, да нису, да неће да иде, а не знам који је, повисок је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сада од те четворице, да ли је неко био у цивилу или су сви били униформисани?

Сведок ДАНИЛО СПАСОЈЕВИЋ: Не знам, не сећам се сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чини ми сте да сте рекли да су били у униформама?

Сведок ДАНИЛО СПАСОЈЕВИЋ: У униформама су били, да ли је у цивилу био. Онај пети, никада нисам сазнао ко је тај, али говорио је србијански, вероватно они знају ко је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када су пошли да телефонирају, колико вас је укупно било, значи са Вама колико вас је било?

СВЕДОК ДАНИЛО СПАСОЈЕВИЋ: Пет са мном, четворица њих и ја пети.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Ви пети?

СВЕДОК ДАНИЛО СПАСОЈЕВИЋ: Јесте. Одмах смо отишли у фирму и они су телефонирали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја ћу Вам предочити овај записник о саслушању сведока од 03.03.2011. године када сте саслушани од стране Окружног тужилаштва у Бијељини, ту сте рекли да сте Ви познавали ову породицу Авдић од раније, да сте долазили код његове куће пошто је имао продавницу па кажете чак да је имао продавницу мешовите робе, да сте долазили да сте куповали?

СВЕДОК ДАНИЛО СПАСОЈЕВИЋ: То сам чуо. Не то је његова жена рекла као да сам долазио у мене отац с мотором, она је чула да је у мене отац да је имао мотор, покојни, и да је он ишао и куповао код њих, али у мене отац у тој фирми никад није радио као што је она рекла и никад није скретао ни он. Она је погрешила и онда то ти је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него Вас је тужилац питао «одакле сте знали где се налази кућа Авдић Рама», а Ви кажете «зато што сам раније прије рата долазио код његове куће пошто је имао продавницу мешовите робе, па сам ту нешто код њега куповао». Ево ја Вам предочавам Ваш исказ. Ви чак и опредељујете да је имао и продавницу мешовите робе?

СВЕДОК ДАНИЛО СПАСОЈЕВИЋ: Па знам да је имао продавницу, јер комшије смо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас питам шта је тачно, да сте знали или ово што сад кажете да нисте знали?

СВЕДОК ДАНИЛО СПАСОЈЕВИЋ: Знао сам да има продавницу, али нисам ишао никад куповао ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Рекли сте да сте долазили код његове куће, шта је тачно сад што кажете да нисте долазили или тад први пут што сте рекли да сте долазили?

СВЕДОК ДАНИЛО СПАСОЈЕВИЋ: Само сам пролазио, никад нисам ушао у двориште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што сте овако изјавили да сте долазили?

СВЕДОК ДАНИЛО СПАСОЈЕВИЋ: Појма немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па је ли имате неко објашњење?

СВЕДОК ДАНИЛО СПАСОЈЕВИЋ: Немам. Никад нисам ни ушао ни долазио код човјека. Јесам пролазио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само ми објасните, кажете кад сте кренули прво су кажете они кренули, њих четворица. Како сте ви кренули, опишите ми тај полазак до куће Авдића, кренули сте колима?

СВЕДОК ДАНИЛО СПАСОЈЕВИЋ: Отишли прво у фирму, они су звали кући, да ли у Београд, да ли неког другог не знам, онда су сели у кола, отишли и то је све што се десило десило се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У која кола сте ушли?

СВЕДОК ДАНИЛО СПАСОЈЕВИЋ: Ја мислим «стојадин - 128 застава».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какве боје?

СВЕДОК ДАНИЛО СПАСОЈЕВИЋ: Црвена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате које боје? Црвена?

СВЕДОК ДАНИЛО СПАСОЈЕВИЋ: Тамно црвена. Била је нека застава на колима са мртвачком главом црна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте имали тад кад сте дошли, значи дошли сте до куће, Ви кажете да сте остали негде на степеништу и кад кажете они су ушли, је ли су сви ушли сва четворица?

СВЕДОК ДАНИЛО СПАСОЈЕВИЋ: Нису, један је остао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Један је остао? А кога сте описивали, рекли сте лично Вам је на Рома, ко би то био?

СВЕДОК ДАНИЛО СПАСОЈЕВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овај омањи је остао са Вама који је лично на Рома, да ли можете њега ближе да опишете?

СВЕДОК ДАНИЛО СПАСОЈЕВИЋ: Не могу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли он био у униформи?

СВЕДОК ДАНИЛО СПАСОЈЕВИЋ: Појма немам да ли је био, горе је имао зелену јакну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то маскирна јакна војничка, какво је то одело било?

СВЕДОК ДАНИЛО СПАСОЈЕВИЋ: Па ваљда маскирне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Маскирна? СМБ или која?

СВЕДОК ДАНИЛО СПАСОЈЕВИЋ: Зелено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зелено, је ли тако?

СВЕДОК ДАНИЛО СПАСОЈЕВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то лице имало нешто на глави?

СВЕДОК ДАНИЛО СПАСОЈЕВИЋ: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се?

СВЕДОК ДАНИЛО СПАСОЈЕВИЋ: Не сећам се тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су имали пушке?

СВЕДОК ДАНИЛО СПАСОЈЕВИЋ: Јесу имали пушке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како су држали тад кад су дошли до куће и када су куцали на врата, викали да се отвори? Да ли су пушке биле на готовс, како, опишите нам ту ситуацију, Ви сте ту гледате?

СВЕДОК ДАНИЛО СПАСОЈЕВИЋ: Па да ли су држали да ли нису, мрак је био. Нису имали струје тад почетком рата у Бијељини. Да ли су држали, да ли нису, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И како је то изгледало кад су они ушли, шта Ви радите испред куће?

СВЕДОК ДАНИЛО СПАСОЈЕВИЋ: На степеницама ми смо сачекали, ушли су, чуо је се пуцањ, галама нешто и онда су изашли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате зашто Вас све то питам и инсистирам на томе, ето покушавам да се присетите зато што су овде другачије говорили људи који су били испитани и саслушани као окривљени. Рецимо, имате људе који кажу да сте ви заједно ушли у кућу код Авдића?

СВЕДОК ДАНИЛО СПАСОЈЕВИЋ: Нисам сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК ДАНИЛО СПАСОЈЕВИЋ: Нисам сигурно ушао у кућу ни тај један није ушао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И тај један није ушао?

СВЕДОК ДАНИЛО СПАСОЈЕВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овако је рекао оптужени [REDACTED] «На врата је куцао Данило и када је Рамо отворио Данило је добио пиштољ од [REDACTED], па је онда рекао «[REDACTED] му је и дао «шкорпион», а Данило је имао пиштољ «клоберицу», први је ушао Данило», то каже оптужени [REDACTED] Ви сте први ушли?

СВЕДОК ДАНИЛО СПАСОЈЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Том приликом је речено да се убаца метак у цев?

СВЕДОК ДАНИЛО СПАСОЈЕВИЋ: Никад нисам држао «шкорпион» до тад и не бих ни знао ни убацити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, то није тачно што каже [REDACTED]?

СВЕДОК ДАНИЛО СПАСОЈЕВИЋ: Није сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па онда даље каже [REDACTED]: «Данило и [REDACTED] су му рекли да треба да се изврши претрес куће где је екстремиста»?

СВЕДОК ДАНИЛО СПАСОЈЕВИЋ: Који [REDACTED]?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Спомиње [REDACTED] вероватно, па га ословљава и као [REDACTED]?

СВЕДОК ДАНИЛО СПАСОЈЕВИЋ: Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, рекао је да сте и Ви рекли да треба да се изврши претрес куће где се налази екстремиста?

СВЕДОК ДАНИЛО СПАСОЈЕВИЋ: Нисам ја ништа рекао. Они су разговарали са тим конобарем и тај исто је завршио као ради пљачке и ради свега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па онда је рекао. Реците?

СВЕДОК ДАНИЛО СПАСОЈЕВИЋ: Ја никад у животу нити бих ушао, нити сам кажњаван, нити сам кад украо, нити су ми требале паре. Прије тога сам радио у Њемачкој 4 и по године, вратио сам се, одмах сам се запослио, отац ми радио, имали смо земље и радили смо, имали смо и пара и свега и мени није требала пљачка, није ми требало ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље каже [REDACTED] да сте наредили Рами који је отворио врата да иде у собу. Дакле, Ви не стојите само него и улазите и наређујете да иде у собу?

СВЕДОК ДАНИЛО СПАСОЈЕВИЋ: Није тачно. Прво, ја никад не бих ни ушао у кућу, нити би наредио, ја са тим људима, тим комшијама мојим увек сам био добар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи ни то није тачно?

СВЕДОК ДАНИЛО СПАСОЈЕВИЋ: И прије тога ја сам доводио своје другове од фамилију његову да буду код мене док се не заврши рат, док људи не оду у иностранство или некуда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И [REDACTED] овде оптужени каже да сте кренули када је Данило рекао да тај Муслиман који је екстремиста и набавља оружје?

СВЕДОК ДАНИЛО СПАСОЈЕВИЋ: Нисам ја проговорио за оружје, знају они.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вам предочавам шта је рекао ове сад [REDACTED] каже да сте кренули када сте рекли да је тај Муслиман екстремиста и да набавља оружје?

СВЕДОК ДАНИЛО СПАСОЈЕВИЋ: Не знам и да је екстремиста ја не бих, мене то, има власти нека они регулишу са њим, а не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи није тачно?

СВЕДОК ДАНИЛО СПАСОЈЕВИЋ: Није тачно сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени [REDACTED] каже «Данило је гарантовао да с у кући Авдић Раме налази оружје»?

СВЕДОК ДАНИЛО СПАСОЈЕВИЋ: Откуд он зна Данило кад су они разговарали са тим Илијом конобаром.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, он каже да Ви нисте били у кући, то је [REDACTED] рекао да сте били удаљени негде код капије сте стајали, али сте Ви гарантовали да се у кући Авдић Раме налази оружје?

СВЕДОК ДАНИЛО СПАСОЈЕВИЋ: Нисам ја сигурно већ шта је Илија, он је причао с тим и тај пети, ја не знам ко је тај, само пети је био човек, имао је панцир на себи, србијански причао, обучен као да је америчка војска.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље, овде Хурем Авдић, који је саслушан, значи у чијој кући сте били, у то време је био дете, он каже да је добро запамтио то лице цивила, јер сте Ви долазили у кућу његовог оца?

СВЕДОК ДАНИЛО СПАСОЈЕВИЋ: Па може рећи шта хоће, али никад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ни то није тачно?

СВЕДОК ДАНИЛО СПАСОЈЕВИЋ: Дете мене и не зна, нити ме зна син, ни ја сина не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Авдић Фата која је саслушана рекла је такође да је цивил који је држао пушку у рукама шетао по ходнику горе-доле?

СВЕДОК ДАНИЛО СПАСОЈЕВИЋ: Кајву пушку кад ја нисам имао оружје, имао сам пиштољ и тај капетан је узео пиштољ и то баш у кафићу је узео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али кажу да су Вам дали «шкорпион»?

СВЕДОК ДАНИЛО СПАСОЈЕВИЋ: «Шкорпион» је дао напољу давали су они мени да ја пуцам у тог сина. Тај капетан је давао мени. Ја нисам хтео, ја сам одбио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад, у ком моменту? [REDACTED] каже да сте Ви добили, «прво је ушао Данило који је добио «шкорпион» од [REDACTED]». Значи, Ви сте тад у том моменту кад сте ушли у кућу већ имали «шкорпион»?

СВЕДОК ДАНИЛО СПАСОЈЕВИЋ: Нисам, нисам имао, нити сам имао пушку, нити «шкорпион», нити сам знао баратати са «шкорпионом», нити ме је интересовало оружје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи ни то није тачно?

СВЕДОК ДАНИЛО СПАСОЈЕВИЋ: Није тачно сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете да опишете ове две девојке када сте чули када су оне изашле како су оне изгледале?

СВЕДОК ДАНИЛО СПАСОЈЕВИЋ: Не сећам се тачно како су изгледале, не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете? Да ли су биле црнка, плавуша, је ли можете мало ближе да дате?

СВЕДОК ДАНИЛО СПАСОЈЕВИЋ: Не знам, ја нисам ни познавао ни ту снаху, можда сам је видео из виђења кад пролази улицом и то, али нисмо се знали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Низама Авдић каже, описује лице које је имало црну маску и капу са прорезима за очи. Да ли сте Ви видели такво лице?

СВЕДОК ДАНИЛО СПАСОЈЕВИЋ: Није било, ниједан није био са маском.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте видели такво?

СВЕДОК ДАНИЛО СПАСОЈЕВИЋ: Нисам сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте видели неког који је имао неки накит на себи?

СВЕДОК ДАНИЛО СПАСОЈЕВИЋ: Нисам ни то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А минђушу?

СВЕДОК ДАНИЛО СПАСОЈЕВИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је неко био у црној јакни?

СВЕДОК ДАНИЛО СПАСОЈЕВИЋ: Не могу рећи, можда јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На главном претресу 17.10.2011. године, Хурем Авдић каже «један је био у црној јакни, после се испоставило да је то била особа која их је довела нама, наш суседни комшија»?

СВЕДОК ДАНИЛО СПАСОЈЕВИЋ: Није, није. Ја сам био у плавој кошуљи, плавим панталонама, а у црној јакни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи ни то није тачно?

СВЕДОК ДАНИЛО СПАСОЈЕВИЋ: Није нико сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже даље Хурем «Мислим да је овај дотични из тог нашег насеља да је рекао «Рамо, отвори, ја сам комшија из тог ближег насеља», да је он рекао Рамо, ја сам комшија да отвори врата, ето као ја сам познајеш мене». Ево ја Вам предочавам шта је рекао Хурем?

СВЕДОК ДАНИЛО СПАСОЈЕВИЋ: Није тачно то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није тачно?

СВЕДОК ДАНИЛО СПАСОЈЕВИЋ: Није тачно сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што би они то тако рекли за Вас ако то није тачно?

СВЕДОК ДАНИЛО СПАСОЈЕВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта Ви мислите због чега?

СВЕДОК ДАНИЛО СПАСОЈЕВИЋ: И ја бих био огорчен на све да су мени тако радили, да је неко и мени урадио тако, убио оца или са породицом тако понашао се и ја бих свашта онда причао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви код себе можда имали неку капу, тренутно нисте имали на глави, да ли сте држали или?

СВЕДОК ДАНИЛО СПАСОЈЕВИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је неко имао мараму неку?

СВЕДОК ДАНИЛО СПАСОЈЕВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте имали прилике да видите да је Авдић Рамо одведен до продавнице?

СВЕДОК ДАНИЛО СПАСОЈЕВИЋ: Нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте видели да је излазио?

СВЕДОК ДАНИЛО СПАСОЈЕВИЋ: Нисам видео човека, не могу рећи да ли су га извели, да ли нису, то нисам видео. Био је неки темељ и седео је тај један и син седели смо и причали напољу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што Ви нисте отишли тада када су они ушли, како Ви кажете, нисте улазили у кућу, били сте на степеништу, што нисте отишли?

СВЕДОК ДАНИЛО СПАСОЈЕВИЋ: Па бојао сам се. Тај што је остао са мном откуд знам каки је и остао је син тај старији био с нама и тад сам ја

рекао да сам ја комшија. Не би знао човек, момак шта је био никад ни ко сам ни шта сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је остао тај син њихов, кад је остао тад с вама, у ком моменту он остаје са вама?

СВЕДОК ДАНИЛО СПАСОЈЕВИЋ: Па кад су отворили врата и ушли, сина су истерали напоље и он је био с нама двојицом и син трећи. Био је неки темељ, ту смо седели и онда сам ја рекао «комшија, ја сам одатле и одатле, не бој се неће ти ништа бити».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То причате испред њихове куће?

СВЕДОК ДАНИЛО СПАСОЈЕВИЋ: Да, да, испред њихове куће смо причали. Не знам ко је био напољу са мном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али овде су сведоци рекли да је и он био унутра, да је и он био у кући?

СВЕДОК ДАНИЛО СПАСОЈЕВИЋ: Који?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај син о коме причате?

СВЕДОК ДАНИЛО СПАСОЈЕВИЋ: Није био, био је напољу, знају тај што је био са мном напољу, зна он да је био и причао је с њим фино, није се понашао насилнички, ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И колико је све то трајало у кући, колико су били отприлике?

СВЕДОК ДАНИЛО СПАСОЈЕВИЋ: Па можда 5 до 10 минута, откуд знам, брзо је то, изашли су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Толико кратко?

СВЕДОК ДАНИЛО СПАСОЈЕВИЋ: Нису више, кратко је то се десило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јер кажу и до пола сата да су се задржали?

СВЕДОК ДАНИЛО СПАСОЈЕВИЋ: Можда и до пола сата, али кратко је то било и док су отишли и нашли кола и отишли су за Бијељину и из Бијељине отишли су даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, после ћемо до кола. А реците тад кад сте чули пуцањ, да ли се чуло нешто, да ли сте чули неко комешање да је неко нешто викао или било шта, након пуцња?

СВЕДОК ДАНИЛО СПАСОЈЕВИЋ: Па можда неко је причао јасније, али није пуцањ се ни чуо толико јак, као да је био пригушивач, откуд знам шта је, јер нисам видео ко је пуцао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад излазе те две девојке?

СВЕДОК ДАНИЛО СПАСОЈЕВИЋ: После тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После тога, је ли одмах после тога?

СВЕДОК ДАНИЛО СПАСОЈЕВИЋ: Па није баш одмах, можда после 15 минута изашле су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се кажете да ли су биле голе, да ли су биле обучене, тога се не сећате?

СВЕДОК ДАНИЛО СПАСОЈЕВИЋ: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте можда приметили да ли имале нешто на ногама, да ли су биле босе можда?

СВЕДОК ДАНИЛО СПАСОЈЕВИЋ: Нисам видео, нећу грешит душу, нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците, тада кад су сви изашли, значи изашли су из куће и шта се дешава, да ли су долазили до неког камиона, да ли су нешто покушавали?

СВЕДОК ДАНИЛО СПАСОЈЕВИЋ: Јесу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу? Ко је покушао да потера камион?

СВЕДОК ДАНИЛО СПАСОЈЕВИЋ: Од покојног Раме син пробао је да извуче кола «128-цу» и није могао и онда су отишли да траже кола.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А је ли су биле унутра и те девојке у том камиону?

СВЕДОК ДАНИЛО СПАСОЈЕВИЋ: Не знам да ли су биле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК ДАНИЛО СПАСОЈЕВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците, пошто није успео, како, Ви сте пешице отишли до ове комшинице њихове?

СВЕДОК ДАНИЛО СПАСОЈЕВИЋ: Јесмо сви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сви сте пошли?

СВЕДОК ДАНИЛО СПАСОЈЕВИЋ: Сви, син, те две девојке, ја и та четворица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми колико је то удаљено од њихове куће до комшинице, отприлике?

СВЕДОК ДАНИЛО СПАСОЈЕВИЋ: Не знам, можда 100, 200, 300 метара, не могу тачно рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не више?

СВЕДОК ДАНИЛО СПАСОЈЕВИЋ: Можда и више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете да опишете у каквом стању сте биле те девојке пошто су оне остале, је ли тако, испред куће те комшинице?

СВЕДОК ДАНИЛО СПАСОЈЕВИЋ: Девојке оне су ћутале, нису ништа причале и тај Рамин син није проговарао, није се јављао да је жив.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је лица ушло код комшинице?

СВЕДОК ДАНИЛО СПАСОЈЕВИЋ: Двојица или тројица су ушла код комшинице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико, тројица?

СВЕДОК ДАНИЛО СПАСОЈЕВИЋ: Ја мислим тројица или двојица, не могу тачно да се сјетим ту. Само су ушли и можда остали су једно 5-6 минута, брзо су они изашли, узели кола «Југа» и отишли су за град.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми да ли су нешто причали кад су изашли, да ли су нешто говорили да су одузети или новац, или накит или било шта да сте чули да су причали о томе?

СВЕДОК ДАНИЛО СПАСОЈЕВИЋ: Па јест, овај за тај новац кад је тај један почео да галами, да псује том капетану шта је радио, што је узимао паре и што је убио и онда сам ја схватио да су узели тад новац. Тај је имао да ли маскирну, маскирну униформу је имао и он. Не знам који је тачно само. Знају они.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, Ви сте после ушли у то возило, је ли тако?

СВЕДОК ДАНИЛО СПАСОЈЕВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И колико дуго сте се возили?

СВЕДОК ДАНИЛО СПАСОЈЕВИЋ: Па 10 минута, највише 15, није ни толко, то је близу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па колико вас је било све у возилу?

СВЕДОК ДАНИЛО СПАСОЈЕВИЋ: Било је, ја и сувозач и возач напред и двије тамо, њих двије и двојица, четири назад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Позади су седели колико?

СВЕДОК ДАНИЛО СПАСОЈЕВИЋ: Четворица, четворо, дјевојке и два мушкарца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је пустио да може да иде кући овај син, како га спомињете, син овог покојног? Ко га је пустио кући?

СВЕДОК ДАНИЛО СПАСОЈЕВИЋ: Пустио је, један га је послао кући да иде и мени давао «шкорпион» да ја пуцам у њега, ја сам му реко бјежи убиће и тебе, бјежи отале, пуцаће, и дечко је прошао и нико није од њих ништа ни коментарисао, ништа, дал су се они и шалили дал они, питај Бога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Пуномоћник оштећених, да ли имате питање.

ПУНОМОЋНИК ОШТЕЋЕНИХ АДВ. ГОРДАНА АНДРЕЈЕВИЋ: Да ли се можда сећате колико је времена протекло од момента када су они ушли у кућу па до тог пуцња?

СВЕДОК ДАНИЛО СПАСОЈЕВИЋ: Па брзо, не знам колко тачно, али то није био пуцањ да је се чуло јак пуцањ.

ПУНОМОЋНИК ОШТЕЋЕНИХ АДВ. ГОРДАНА АНДРЕЈЕВИЋ: Добро, није битно да ли је било јако или тихо, али да ли знате отприлике колико је времена прошло?

СВЕДОК ДАНИЛО СПАСОЈЕВИЋ: Па можда пет, десет минута, откуд знам.

ПУНОМОЋНИК ОШТЕЋЕНИХ АДВ. ГОРДАНА АНДРЕЈЕВИЋ: Да ли сте пре тога чули неке звуке из куће, да ли су уопште та врата после њиховог уласка у кућу остала отворена или их је неко затворио?

СВЕДОК ДАНИЛО СПАСОЈЕВИЋ: Не знам, не знам да ли су била отворена или затворена.

ПУНОМОЋНИК ОШТЕЋЕНИХ АДВ. ГОРДАНА АНДРЕЈЕВИЋ: А колико сте Ви били удаљени од улазних врата у кућу?

СВЕДОК ДАНИЛО СПАСОЈЕВИЋ: Па близу, можда једно 20 метара, 15, степенице једне велике имају.

ПУНОМОЋНИК ОШТЕЋЕНИХ АДВ. ГОРДАНА АНДРЕЈЕВИЋ: Јесте ли стајали на врху степеница или у дну?

СВЕДОК ДАНИЛО СПАСОЈЕВИЋ: У дну.

ПУНОМОЋНИК ОШТЕЋЕНИХ АДВ. ГОРДАНА АНДРЕЈЕВИЋ: Рекли сте да је и један од Рамових синова био напољу с вама, да ли је то овај који вас је водио до куће комшинице?

СВЕДОК ДАНИЛО СПАСОЈЕВИЋ: Јесте.

ПУНОМОЋНИК ОШТЕЋЕНИХ АДВ. ГОРДАНА АНДРЕЈЕВИЋ: А да ли знате шта се дешавало у кући те комшинице?

СВЕДОК ДАНИЛО СПАСОЈЕВИЋ: Не знам, нисам видио.

ПУНОМОЋНИК ОШТЕЋЕНИХ АДВ. ГОРДАНА АНДРЕЈЕВИЋ: Колико су се тамо задржали?

СВЕДОК ДАНИЛО СПАСОЈЕВИЋ: Па брзо су изашли.

ПУНОМОЋНИК ОШТЕЋЕНИХ АДВ. ГОРДАНА АНДРЕЈЕВИЋ: Хвала немам питања више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Додатних питања?

АДВ.ЗОРАН ЗВОНАР: Господине Спасојевићу да ли можете рећи након изласка из куће Авдића после тих догађања па након тога уласка у тај «југо» и све до момента док Ви нисте изашли из тог «југа», да ли је ико физички малтретирао или сексуално узнемиравао ове девојке или жене?

СВЕДОК ДАНИЛО СПАСОЈЕВИЋ: Није, није нико.

АДВ.ЗОРАН ЗВОНАР: Немам више питања, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, изволите.

АДВ.МИРКО ЂОРЂЕВИЋ: Само једно питање господине Спасојевићу, да ли је са Вама напољу у време пуцња био покојног Рама син овај што Вас је водио касније до Досе Тодоровић куће, у време пуцња у кући да ли је он био седео с Вама напољу?

СВЕДОК ДАНИЛО СПАСОЈЕВИЋ: Јесте био. Он је био напољу.

АДВ.МИРКО ЂОРЂЕВИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

АДВ.ЗОРАН БРАДИЋ: Господине Спасојевићу једно питање, рекли сте да сте у колима седели Ви, сувозач и возач напред а позади двојица са ове две девојке?

СВЕДОК ДАНИЛО СПАСОЈЕВИЋ: Да.

АДВ.ЗОРАН БРАДИЋ: Да ли се сећате да ли је напред седело то лице које је било са Вама на степеништу?

СВЕДОК ДАНИЛО СПАСОЈЕВИЋ: Не сећам се то, не знам.

АДВ.ЗОРАН БРАДИЋ: Не сећате се?

СВЕДОК ДАНИЛО СПАСОЈЕВИЋ: Био је мањи пошто сам и ја нижег раста па двојица су могли на то сједиште сјести а не знам који је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: С тим у вези ја ћу Вам предочити, [REDACTED] каже да у возилу које је узето из друге куће [REDACTED] је седео позади заједно са [REDACTED], Данилом и једном девојком. Он каже да сте Ви позади седели?

СВЕДОК ДАНИЛО СПАСОЈЕВИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ни то није тачно?

СВЕДОК ДАНИЛО СПАСОЈЕВИЋ: Није тачно сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. А јесте ли Ви чули да ли било кога ословљавају неким надимком или било како да се између себе ословљавају?

СВЕДОК ДАНИЛО СПАСОЈЕВИЋ: Па нису толко, нису причали именима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли Ви имате још нешто да изјавите можда што сматрате да је битно?

СВЕДОК ДАНИЛО СПАСОЈЕВИЋ: Немам ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да нисте питани, да ли имате још нешто да кажете?

СВЕДОК ДАНИЛО СПАСОЈЕВИЋ: Немам ништа, мени је жао само што је се то десило, што је човјек цаба отишао, и ако су хтјели да опљачкају требали су опљачкат, а нису требали убити човека једног ни кривога ни дужног. Немам ништа више рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ја Вам се захваљујем, можете ићи. Овим је завршено Ваше испитивање.

Констатује се да је прекинута видео-конференцијска веза у 15,55.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, изволите, да ли имате неке предлоге можда, пошто смо овим завршили са испитивањем сведока?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја немам нових доказних предлога али бих пре завршне речи и то на данашњем претресу извршио извесно прецизирање оптужнице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Заменик тужиоца за ратне злочине нема питања, нема предлога, пре давања завршне речи извршио би прецизирање оптужнице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Браниоци изволите, да ли Ви имате неке предлоге?

АДВ.МИРКО ЂОРЂЕВИЋ: (Бранилац ██████████) Судија имам један предлог па Ви одлучите да ли ћете га прихватити или не. Чини ми се током овог поступка из неких изјава сведока мислим да се зове Ловре, има један податак да се ради о неким снимцима са увиђаја и да тај филм постоји у Станици полиције у Бијељини, ја предлажем да се то прибави а на околности управо мислим да би отклонили неке недоумице отклоњене тиме биле око прострелне ране на покојном Авдићу, јер самим сведоком задњи пут који је овде саслушан нисмо баш могли, сведок који је тврдио да има све зубе и тако даље, који је спремао њега за покоп, али то је већ нешто друго. Вештачењем такође ништа нисмо добили и мислим да би било корисно то ако постоји да би нама било корисно, а Ви одлучите, мој је предлог тај. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Бранилац оптуженог ██████████ адвокат Ђорђевић Мирко предлаже да се прибаве снимци о увиђају јер из списка предмета произилази, а из исказа сведока Ловре да постоје снимци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде је био саслушан односно сведок Спасојевић Душан који је био инспектор и он је рекао да је то војска све узела а ми од војске ништа нисмо успели да прибавимо, ништа, дакле у том смислу би било онда и беспредметно. Ево и тужилац нека се изјасни, изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја сам управо хтео да кажем да је покушано да се дође до тога јер је о томе говорио тај сведок Ловре, међутим када смо сазнали од полицијског инспектора који је тамо био на лицу места, односно који је обављао све те радње, кад је рекао да су сва та лица, мислећи на ове садашње наше оптужене били предати војној полицији и заједно с њима дат је и тај предмет и све што је било уз предмет, ја само подсећам да је то уствари разлог због чега ми нисмо могли доћи до тога па је чак помињано и то да је неки чини ми се, ако се добро сећам од тих војних лица или војних полицајаца отишао у Аустралију да живи и он би могао да да неки податак, тако да противим се томе и мислим да. Односно не можемо доћи до тога, а хоћу да кажем и то да је путем вештака разјашњено онолико колико је било довољно за одлуку, по мени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Заменик тужиоца за ратне злочине противи се оваквом предлогу а све на начин како је евидентирано аудио техником.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам и по службеној дужности тражила, дакле поступајући по закону који је важио у то време све да нам доставе, целокупне њихове списе, међутим ништа нисмо добили. Да ли има још неких предлога?

АДВ. ЗОРАН ЗВОНАР: Судија, обзиром на налаз и мишљење вештака Миодрага Благојевића и његов исказ са главног претреса, те имајући у виду да након његовог саслушања на главном претресу саслушана оштећена Хајрета, која у свом исказу говори о битним околностима другачије од оштећене Низаме Авдић или Франц Низаме, али је остало видим из њеног исказа овде у том сећању и ако она очигледно сасвим логично настоји да потисне ова трауматична искуства из свог живота па каже «сећам се да су страшно смрдели на алкохол», па имајући у виду да је вештак Благојевић рекао да су они били у стању, пошто не зна степен алкоholeмије, он каже били су у стању гуцнутости и даје свој налаз како га је давао. Значи мој предлог је имајући у виду да му се предочи овај исказ оштећене Хајрете и имали би постављати питања пошто јесте мој брањеник имао браниоца у том моменту, али обзиром на овај битан исказ оштећене, оштећеног лица и у контексту садржине тог исказа и разлика у односу, по битним околностима у односу на исказ оштећене Низаме, предлажем да се позове на претрес вештак Благојевић да се изјасни везано за ову битну околност стања, у каквом су стању били пре свега мој брањеник а очигледно и остала ту лица јер је то битна околност на коју суд треба да утврди тачно чињенично стање њихове урачунљивости. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Само бих још се вратила господине Ђорђевићу је ли Ви одустајете од овог предлога или не одустајете за ове снимке?

АДВ.МИРКО ЂОРЂЕВИЋ: Па ја не одустајем од предлога, ја га не бих предложио да би одустао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не. А обзиром да сам Вам образложила да смо тражили и ово сад све што сте чули? Добро.

АДВ.МИРКО ЂОРЂЕВИЋ: Јесте, али ипак неко би требао и од војних власти да да неко објашњење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Укључите молим Вас микрофон.

АДВ.МИРКО ЂОРЂЕВИЋ: Извињавам се. Не може човек који је отишо у Аустралију да понесе са собом неке доказе, то негде мора бити заведено,

они су саслушавани и код војске, ако је нешто ишло из полиције, требало је ићи и записник о увиђају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.МИРКО ЂОРЂЕВИЋ: И филм и наравно све то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Бранилац адв.Зоран Звонар предлаже да се позове судски вештак др. Благојевић и да се испита о стању алкохолисаности оптужених, имајући у виду да је оштећена Хајрета Авдић која је после тога, после вештачења испитана говорила о томе да су јој сви мирисали на алкохол.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја се противим овом предлогу, сматрам да се вештак изјаснио везано за алкохолисаност и утицај исте а ово бих схватио као примедбу на налаз вештака.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Заменик тужиоца за ратне злочине противи се овом предлогу, сматра да се судски вештак изјаснио и ово се сматра као примедба на налаз и мишљење судског вештака.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има још? Нема више никаквих предлога. Добро. Ми сад наравно нећемо ући у завршне речи, читаћемо, треба да изведемо све ове доказе, односно да извршимо увид сад по новом, увид у ове изведене доказе, тако да данас то нећемо радити, имајући у виду и ово време какво је напољу. Сви скраћено раде, ми једини радимо, прекинућемо за данас, а следећи главни претрес ћемо наставити за:

16. март 2012. године са почетком у 09,30 судница број 4.

АДВ. ЗОРАН БРАДИЋ: Ја не могу судија, ја имам тешко убиство у Палати правде, где сам ангажовани бранилац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исто у ово време?

АДВ. ЗОРАН БРАДИЋ: Притворски предмет, пет година.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У колико сати Вам почиње тај притворски предмет?

АДВ. ЗОРАН БРАДИЋ: У десет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У десет.

АДВ. ЗОРАН БРАДИЋ: То је шест окривљених, то када се држи онда траје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли сагласни онда да померимо у 9 сати, до 10 ћете стићи. Али не, Ви сте неопходни због давања завршних речи. Ништа овако, ми ћемо да закажемо то за поподневну смену, уколико буде било неких измена ми ћемо вас обавестити.

Исти датум 16.03.2012. са почетком у 14,30.

О овим вашим предлозима одлучићемо накнадно, а пошто је заменик тужиоца за ратне злочине рекао да би извршио прецизирање оптужнице, ја бих у том смислу инсистирала на томе ако може у писменој форми па. Је ли тако, добро. Укључите па реците.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Није то нека велика измена оптужнице, то је можда више бих рекао козметичка него овај стварна, зато сам рекао да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Довршено у 16,00 часова.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА